

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

برگردان از: حمید محوی

۳۰ نومبر ۲۰۱۳

مسأله هسته ئی ایران، زمان حقیقت!

توافق بین المللی در رابطه با مسأله هسته ئی ایران که به تاریخ ۲۴ نومبر در ژنیو به نتیجه رسید به خودی خود یک رویداد سیاسی است.

به صحنه نگاه کنیم :

از یک سو حضور شخصی تمام وزرای امور خارجه، ۵ قدرت اتمی و اعضای دائمی شورای امنیت، المان، وزیر امور خارجه اتحادیه اروپا کاترین آشتون.

از سوی دیگر : ایران

روی برگ کاغذ بی تعادلی بزرگی را مشاهده می کنیم.

- اقتصاد : تولید ناخالص داخلی سالانه ایران طی سال ۲۰۱۲ تقریباً ۵۰۰ میلیارد دالر بوده و رده ۲۱ جهانی یعنی به میزان سویدن بوده است.

- جمعیت : ۲ میلیارد نزد کشورهای ۶ مقابل ۷۵ میلیون ایرانی

- نظامی : بودجه سالانه معادل ۱۰ میلیارد دالر برای ایران (کمتر از اسرائیل و امارات عربی نزدیک ۱۵ میلیارد دالر در سال برای هریک و کمتر از عربستان سعودی با بودجه ای معادل ۵۰ میلیارد دالر در سال، فرانسه ۶۲ میلیارد دالر و ایالات متحده تقریباً ۷۰۰ میلیارد دالر در سال.

با این وجود مذاکره ای در کار است و راه حل و توافق نوشته شده. مطمئناً یک توافق نامه موقتی به طول ۶ ماه که در پایان آن هر یک از طرفین می تواند ببیند که تا چه اندازه توافقات مشخصاً به اجراء گذاشته شده است.

نخستین رویداد اینجاست !

چین، ایالات متحده، روسیه، آلمان، انگلستان و فرانسه به شکل جمعی متعهد شده اند که بخشی از دارائی های مسدود شده ایران در بانکهای مختلف خودشان را آزاد کنند. یعنی مبلغی معادل ۶ تا ۸ میلیارد دلار از کل دارائی های ایران که معادل ۵۰ میلیارد دلار است.

به شکل جمعی، کشورهای ۱+۶ (اتحادیه اروپا) حق ایران را برای استفاده از انرژی هسته ای صلح آمیز را پذیرفته اند، در واقع تأیید کرده اند زیرا عضویت ایران بین کشورهای که منشور منع گسترش سلاح هسته ای را پذیرفته اند این حق بین المللی را قائل می شود.

ایران متعهد شده است که غنی سازی اورانیوم ۲۰ درصدی را متوقف کند (که با این ۲۰ درصد ساخت بمب اتمی ممکن نیست و کاربرد بهداشتی دارد) و می تواند به غنی سازی اورانیوم در سطح ۳،۵ درصد و ۵ درصد برای سوخت مراکز اتمی ادامه دهد (ایران دارای یک مرکز اتمی است و می خواهد دومین مرکز اتمی خود را ایجاد کند). با امضای این قرار داد، ۶ قدرت جهانی تأیید کرده اند که ایران منشور منع گسترش سلاح های اتمی را رعایت کرده است. سلاح اتمی ندارد، و در پی ساخت چنین سلاحی نیست و بر این اساس به تبلیغات وسیع جهانی مبنی بر «بمب ایرانی» به ابهامی که بین برنامه انرژی اتمی صلح آمیز و نظامی و یا گذار از یکی به دیگری دامن زده بودند که گوئی از نظارت بازرسان آژانس بین المللی انرژی اتمی گریخته بوده و تبلیغاتی که بیانیه های جمهوری اسلامی را مبنی بر این که خواهان ساخت سلاح اتمی نیست دروغ می خواند، پایان بخشید.

دومین رویداد مهم سیاسی! کشورهای ۱+۶ رسماً اعلام کردند که ایران دروغ نگفته است.

بر ملا شدن چنین حقیقتی، اعضای جبهه صهیونیست را در پایگاه هایشان در تل آویو، واشینگتن و پاریس دچار مشکل ساخته و نشانی است از بازگشت ایران به جامعه بین المللی، یعنی بازگشتی که عهده دار شدن ریاست جنبش کشورهای غیر متعهد تنها می توانست به نفع این کشور تمام شود و به حذف طولانی مدت آن از سال ۱۹۷۹ خاتمه دهد. سقوط سلسله پهلوی از دیدگاه غرب به مثابه مصیبت بزرگی تلقی شد، یعنی از دست دادن ژاندارم اصلی امپریالیسم در خاور میانه. اگر از مصیبت بارترین احتمالی که می توانست به وقوع بپیوندد اجتناب شده بود، به این معنا که تصاحب قدرت توسط ملاها از ایجاد جمهوری سوسیالیستی در ایران جلوگیری کرده بود، ولی خصومت غرب با رژیم جدید به شکل تمام و کمال باقی ماند زیرا به عصر پهلوی و پایگاه امپریالیستی با شدیدترین فشارها خاتمه داده بود.

طی ۳۵ سال غرب برای سرنگونی جمهوری اسلامی تمام تلاش خود را به کار برد

غرب عراق را تشویق کرد که به ایران حمله کند و این کشور را مسلح ساخت و طی ۸ سال از آن پشتیبانی کرد. سپس علیه ایران محاصره اقتصادی به راه انداخت و سعی کرد به اشکال گوناگون در امور داخلی کشور مداخله کند و سرانجام اردوی ضد «هسته ای ایران» را راه اندازی کرد، و علاوه بر ترکیه از طریق افغانستان سال ۲۰۰۱ و عراق سال ۲۰۰۳ این کشور را به محاصره نظامی درآورد. غرب طی سال ها ایران را به بمباران و تسخیر نظامی تهدید کرد، ولی این کشور بی هیچ ترسی به حقیقت تکیه کرد و دائماً اعلام داشت که «ما سلاح اتمی نمی خواهیم!»

حقیقت در جایگاه نیروی عظیم سیاسی !

چه عاملی می توانست ایران ماکیاولی و دروغگو را از ساخت «سلاح اتمی» باز دارد؟ همانگونه که سه کشور اسرائیل و هند و پاکستان منشور منع گسترش سلاح های اتمی را امضاء نکردند و سلاح اتمی در اختیار گرفتند، با این وجود از جامعه بین الملل نیز حذف نشدند. دروغگو مخالفان ایران بودند که دروغشان همپای تهدیداتشان بود. جبهه دروغ، تهدید و تحریم مجبور شد با چین و روسیه توافق کند و روز ۲۴ نومبر در ژنیو شکست خورد. هر چه پیش بیاید اکنون و رویدادهای احتمالی دیگر، یک برگ مهم به تاریخ معاصر ضمیمه شده و مذاکرات آینده درباره راه خروج از بحران سوریه متأثر از این رویداد تاریخی است.

بی نوشت گاهنامه هنر و مبارزه

لازم به یادآوری می دانم که طرح گاهنامه هنر و مبارزه از آغاز، منعکس ساختن محتوای رسانه های آلترناتیو غرب به زبان فارسی در رویارویی با رسانه های نوکران امپریالیسم جهانی یعنی اپوزیسیون های ایرانی و ناتوی فرهنگی در غرب بود و هست.

سپس باید یادآور شوم که با توجه به بازشناسی عمومی و جهانی مبنی بر این که ایران برنامه هسته ئی یا نظامی ندارد، امروز می توانیم با دقت بیشتری نقش اپوزیسیون های خود فروخته و بی وطن ایرانی در غرب را به خاطر داشته باشیم.

در اینجا چند مسأله همچنان به شکل ابهام آمیزی به هم گره می خورد. ابتداء این موضوع را باید مطرح کنیم و به یاد داشته باشیم که اساساً از همان ابتداء مشکل غرب امپریالیستی در رابطه با ایران برنامه هسته ئی نبوده و نیست، با این وجود در سانه ها دائماً ما با این همین موضوع روبه رو می شویم.

علاوه بر این در رابطه با منشور منع گسترش سلاح های هسته ئی، دائماً این منشور را در چشم انداز کشورهایی که فاقد سلاح اتمی هستند مطرح می کنند ولی به ندرت پیش می آید که از خلع سلاح اتمی کشورهای دارنده مطلبی گفته شود.

حمید محوی

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۹ نومبر ۲۰۱۳

وبلاگ کوماگر

[Comaguer Bulletin n° 260](#)

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۲۸ نومبر ۲۰۱۳